

Die halsband bleek nu zóó nauw om den hals te sluiten, dat het terecht alle verwondering wekte dat het dier hierdoor niet gestikt was. En dat het beest zoo mager was, viel thans ook wel te begrijpen.

Met eenig overleg en geduld wisten wij het dier in een fuik te doen loopen, welke hier juist gereed lag voor het vangen van stekelvarkens. Deze bamboezen fuik werd toen, juist achter het lichaam, stevig vastgebonden zoodat ons beestje geen vin meer verroeren kon. Met een goed-scherpe tuinschaar werd de lederen band toen vlug doorgeknipt en het dier overgebracht naar een ruimere verblijfplaats.

Het is duidelijk, dat we hier te doen hadden met een vroeger, nog jong, gevangen exemplaar dat, gelijk een wachthond op een erf, door dezen of genen dierenverzamelaar aan den ketting was gelegd. Doch het dier prefereerde blijkbaar de vrijheid boven den ketting. Eenmaal terug in de vrije natuur, groeide het jonge dier voorspoedig. Maar de halsband deed hier niet aan mee. En allengs werd dit voor den adjak natuurlijk een beletsel om voldoende voedsel tot zich te nemen, terwijl hij ook op lange drijfjachten, die den adjak eigen zijn, het wel moest afleggen en bij het festijn kwam als mosterd na den maaltijd.

In een mooi, stevig hok werd mijn eerst-gevangene naar Artis vervoerd. En boven op het hok werd de merkwaardige halsband vastgespijkerd als „stuk van overtuiging”.

Zooals boven gezegd, ving ik later nog vele anderen. Doch dit eerste geval is toch wel het merkwaardigste. En ik meende het relaas hiervan mijn mede-lezers niet te mogen onthouden.

Over de ontstellend wreede wijze waarop de Adjak zijn prooi pleegt te overheersen en over zijne verdere levenswijze in de vrije natuur zoowel als in gevangenschap, misschien een volgende keer.

Jan. '22.

G. A. ALBERTS.

MEDEDEELING VAN DE REDACTIE.

Dikwijls krijgen wij brieven van leden en abonné's om „omgaande” inlichtingen omtrent het door hen gevraagde. Hoe prettig wij die, steeds groeiende, belangstelling ook vinden, er zijn verschillende redenen, die het niet wenschelijk en mogelijk maken alle aanvragers persoonlijk te beantwoorden. Want ten eerste zou de correspondentie te omvangrijk worden en verder profiteert bij eene persoonlijke beantwoording alleen de vrager, terwijl bij plaatsing van vraag en antwoord in het tijdschrift ook vele anderen aan de gegeven antwoorden iets kunnen hebben.

Wij antwoorden in het vervolg als regel dus steeds in het tijdschrift. Alleen in spoedeisende gevallen, wanneer b. v. naar de verzorging of het voedsel van dieren wordt gevraagd, zullen wij persoonlijk antwoorden; in dat geval dient een postzegel voor antwoord te worden ingesloten.

DE REDACTIE.

NOG EENS TRENTÉPOHLIA.

Men maakt ons van bevoegde zijde er op attent, dat de Heer VAN OYE blijkbaar groote waarde hecht aan den zuidelijken stand van de zon en deze als een belangrijke oecologische factor beschouwt, terwijl toch hier, waar wij op Zuiderbreedte wonen, de zon het grootste deel van het jaar niet in het Zuiden komt.

Wij zouden nog hierbij kunnen voegen, dat ook reeds door de snelle stijging der zon, waardoor zij spoedig in het zenith staat, de beschijning der stammen aan ééne zijde slechts van weinig beteekenis kan zijn. Van veel meer belang dan de stand der zon achten wij de intensiteit der belichting en de graad van vochtigheid.

V. SL.